

Človek nevznikol náhodou v hre či lotérii tak, ako to vyjadril Jaques Monod, vedec ocenený Nobelovou cenou. My sme boli stvorení s pevne určeným cieľom vzhľadom na Ježiša Krista! Bez Neho minieme cieľ.

Pán Ježiš ako Stvoriteľ v Starom zákone

V Knihe Prísloví 8.kap. 22-24. a 30. veršoch je napísané: **„Hospodin ma stvoril na počiatku svojho diela, pred svojimi pradávnyimi skutkami. Od vekov bola som utvorená, od prapočiatku zeme. Keď ešte nebolo morských hlbín, zrodila som sa, keď ešte nebolo žriediel bohatých na vody. ... ja som bola u Neho ako miláčik** (= aj majster). Slovo majster, tiež prezrádza niečo z tvoriteľskej (dizajnérskej) činnosti Pána Ježiša pri stvorení sveta. List Židom 1,10 v Novom zákone, odvolávajúc sa na 102. Žalm 26. verš, sa tiež vzťahuje na Ježiša: **„Pradávno založil si zem a nebesá sú dielom Tvojich rúk.“**

Ako pripravil Stvoriteľ svoje dielo?

Keď sa spýtame, ako sa udialo stvorenie, Biblia nám odhaľuje nasledovné metódy Stvoriteľa:

- **Božím slovom** (Žalm 33,6; Ján 1,1-4);
- **Bez stavebného materiálu** (List Židom 11,3);
- **Božou mocou** (Jeremiáš 10,12);
- **Božou múdrosťou** (Žalm 104,24; Kol 2,3);
- **Podľa Božej vôle** (1Mojžišova 1,26; Zjav 4,11);
- **Skrze Božieho Syna** (Ev. podľa Jána 1,1-4; Kol 1,15-17);
- **V zhode s bytosťou Pána Ježiša** (Ev. podľa Mat. 11,29; Ev. podľa Jána 10,11).

Tieto tvorivé prvky pôsobili počas šiestich dní stvorenia. Ony nie sú podriadené prírodným zákonitostiam, preto sa dajú porozumieť len vierou. Procesy, ktoré prebiehajú dnes v prírode sú riadené zákonmi prírody, ktoré dal Boh. Ony však nie sú hybnou silou stvorenia, ale ich výsledkom.

Čo sme dostali v Ježišovi Kristovi?

On je základ, na ktorý môžeme postaviť stavbu nášho života. Stavebná sporiteľňa uverejnila nasledovnú reklamu: „Na tieto

kamene môžete stavať!“ O Kristovi môžeme povedať: „Na tento základ naozaj môžeme stavať!“ V Kristovi má všetko zmysel: stvorenie, Biblia, viera, spasenie, pokoj, nádej, cesta vedúca k Otcovi, aj zmysel života. Ježiš Kristus je nepohnutelnou, pevnou skalou (1Korinským 10,4), na ktorej sa rozdrť každý poriadok vytvorený človekom. Keď Boh povedal: „Zničím múdrosť múdrych“ (1Korinským 1,19), deje sa to skrze skalu, Ježiša Krista. Na ňom stroskotajú ideológie, ateizmus, evolučné systémy. Aj ich predstavitelia sa budú musieť skloniť pred Pánom (Filipským 2,10), aj keď teraz tak mocne odmietajú „Dizajnéra“, „Tvorcu“, „Stvoriteľa“, „Záchrancu“ aj „Spasiteľa“.

Prečo je evolučná teória nebezpečná?

Neponúka len falošné vnímanie sveta, ale nás vedie aj do beznádeje. Jean Paul, nemecký spisovateľ to vyjadril výstižne: „Boh nie je... všetko je strnulé, nemá ničota! Studená večná nutnosť! Šialená neistota! Každý je osamelý v priestranej krypte univerza!“

Evolučná teória tvrdí, že dokáže vysvetliť tento svet bez Stvoriteľa. Následne však vedie ľudí k ateizmu. Podľa svedectva Ježiša Krista sa dostaneme do pekla: **„ale kto neuverí, bude odsúdený“** (Ev. podľa Marka 16,16). Niekoľkí sa pokúsili vysvetliť evolúciu ako Boží nástroj stvorenia. Keby však Boh bol tvoril prostredníctvom evolúcie, vtedy

- by nebol prvý ľudský pár;
- nebol by býval ani hriech, lebo „vzdor je zotrvačník, ktorý pobáda evolúciu“ (Joachim Illies);
- Boh by bol smrť použil za nástroj stvorenia;
- Dielo spasenia dokonané Pánom Ježišom by strácalo opodstatnenie. Biblia stavia Pána Ježiša proti Adamovi a nazýva Ho posledným Adamom (1Korinským 15,45).

Tieto tvrdenia dokazujú, že tzv. teistická evolúcia otrasie Bibliou v základoch a zároveň ju zavrhuje. Preto túto falošnú teóriu musíme odmietnuť čo najrozhodnejšie.

Myšlienka, ktorá zastavuje dych

Spoznali sme Ježiša Krista ako Stvoriteľa všetkého. On je Ten, ktorý bol od večnosti a je Kráľom nebeskej ríše.

Jemu je daná každá moc na nebi aj na zemi (Ev. podľa Mat 28,18). Vieme pochopiť túto zarážajúcu myšlienku? Na Golgote ukrižovaný muž a Stvoriteľ sveta a všetkého života je tá istá osoba! V nepochopiteľnej láske sa dal za nás ukrižovať, nebránil sa; urobil to preto, aby nám umožnil prístup do neba. Kto Jeho zavrhnú, stratí všetko: **„akože unikneme my, ak zanedbávame také veľké spasenie“** (List Židom 2,3). Kto Ho však prijme, získa všetko: **„Veru, veru, hovorím vám: Kto počúva moje slovo a verí Tomu, ktorý ma poslal, má večný život a nejde na súd, ale prešiel zo smrti do života“** (Ev. podľa Jána 5,24). Pros Pána Ježiša o odpustenie všetkých svojich hriechov, aby si mohol obstať pred Božím súdom! Prijmi Ho osobne za Stvoriteľa, Spasiteľa a nasleduj Ho!

Dr.-Ing. Werner Gitt prof.

Kontaktná adresa na Slovensku:

Misijná spoločnosť evanjelia Ježiša Krista
ul. Púpavová 4, 841 04 Bratislava
www.msejk.sk; e-mail: msejk@stonline.sk

Pôvodný názov: Wer ist der Schöpfer?
Domovská stránka autora: www.wernergitt.com
Obálku navrhla: Elise Christian

Bruderhand-Medien
Am Hofe 2, 29342 Wienhausen, Germany
Tel.: +49 (0) 51 49 98 91-0, Fax: -19
E-Mail: info@bruderhand.de; Homepage: bruderhand.de

Nr. 123-31 – Slowakisch/Slovak – 3rd edition 2019

WERNER GITT

Kto je Stvoriteľ?

Kto je Stvoriteľ?

Svet, ktorý vidíme

Keď sa zamyslíme nad svetom živočíšnej ríše, môžeme objaviť znaky dômyselného plánovania. Všimnime si **Vorvaňa tuponosého** (lat. Physeter macrocephalus), ktorý je cicavcom a patrí do radu veľrýb. Má také orgány, ktoré mu umožnia ponoriť sa do 3000 metrovej hĺbky bez toho, že by pri vynorení zahynul. Alebo, pozorovali ste už **ďatľa**? Silnými údermi zobáka hlbí dieru do stromu bez toho, aby utrpel otras mozgu.

Vo väčšine prípadov je život závislý od **plnej funkčnosti srdca**, pečene a ľadvín. Aj tieto orgány sú však bezcenné, keď nie sú vyvinuté. Keď niekto rozmýšľa v zmysle darvinizmu, vie, že cieľom evolúcie nie je vyprodukovanie budúceho funkčného orgánu (podľa evolúcie sa bunky vyvíjajú náhodne).

Stahovavých vtákov naviguje akýsi „autopilot“, ktorý ich bezpečne dovedie do cieľa bez ohľadu na vplyvy počasia, dňa alebo noci. Napríklad Kulík zlatý (lat. Pluvialis apricaria) letí z Aljašky, aby prezimoval na Havajských ostrovoch. Pre tento 4500 km dlhý let potrebuje energiu, ktorú mu zabezpečí 70 gr. tuku. On však disponuje aj 6,8 gramovou rezervou, pre prípad protivetra alebo inej nepriazne počasia.

Nautilus (lodienka z čeľade Nautilidae) žije na vonkajšom okraji zavinutej vápencovej ulity. Vnútorň priestor ulity je rozdelený na komory. Tieto sú plnené plynmi tak, aby pri akomkoľvek potápaní zabezpečili stav vznášania. Tieto živočíchy sa obyčajne zdržiavajú v hĺbke 400 metrov, v noci sa vynoria asi do 100 metrovej hĺbky. Niektoré mikroskopicky malé baktérie disponujú malými protónmi poháňanými elektromotormi, ktoré im umožňu-

jú pohyb v priestore. Tieto nepredstaviteľne malé baktérie Escherichia coli disponujú len na šiestich miliardtinách kubického milimetra viac ako šiestimi takýmito motormi s vlastným agregátom na výrobu elektriny, počítačovým systémom a nemalým počtom „chemických tovární“.

Živá bunka je o desať rádov komplikovanejšia a geniálnejšia konštrukcia než ktorýkoľvek stroj zostrojený ľuďmi. Odohrávajú sa v nej paralelne tisíce riadených a časovo zosúladených procesov.

V **molekulách DNA** živých buniek nájdeme doteraz poznanú najväčšiu hustotu informácií. Koľko príručiek kníh by sme mohli touto technológiou uložiť do jednej špendlíkovej hlavičky, keby bola z materiálu DNA? Bolo by to 15 biliónov kusov. Keby sme tieto knihy poukladali na seba, dosiahli by sme výšku 200 miliónov kilometrov. To je asi 500-násobná vzdialenosť medzi Zemou a Mesiacom (500 krát 384 000 km).

V našom vesmíre sa nachádza **10²⁵ hviezd** (=1+25 núl). Za jeden ľudský život by sa nedali spočítať. Keby sme mali počítač, ktorý by za sekundu dokázal sčítať 10 miliárd úkonov, aj ten by potreboval 30 miliónov rokov na spočítanie hviezd.

Po uvedení týchto niekoľkých príkladov sa v každom mysliacom človeku vynorí otázka, aký je pôvod týchto geniálnych výtvorov. Evolúcia, ktorú uznávajú mnohí naši súčasníci, je nepoužiteľná odpoveď, lebo všetko odvodzuje od hmoty, ešte aj v bunkách jestvujúce nezmerateľné množstvo informácií, a dokonca vedomie a dušu človeka. Prírodné zákony hovoria, že informácia je niečo nemateriálne, preto vždy počíta s inteligentným prameňom a predpokladá pôvodcu disponujúceho vôľou. Múdrosť a inteligencia, ktoré sa prejavujú v dielach stvorenia, sú jednoducho uchvacujúce a presvedčivé. Počnúc týmto a pozorujúc dielo stvorenia je presvedčivý záver, že pôvodca bol tvorivý.

Kde nájdeme konečnú odpoveď?

Len v rámci prírodných vied je možné, aby sme rôznymi metódami meraní skúmali priestor a čas, ktorý nás obklo-

puje. Ohľadne stvorených vecí môžeme klásť len otázku: „Čo to je?“ a nie „Odkiaľ je?“. Odpoveď na druhú otázku je nad každé ľudské úsilie, preto ju môže zodpovedať len pôvodca. Božie slovo – Biblia už v prvej vete dáva odpoveď: **„Na počiatku stvoril Boh nebo a zem...“** Tento výrok veľmi dobre uspokojí požiadavky inteligentných prameňov.

Kto je Stvoriteľ?

Boh jestvoval pred všetkým. Skôr než vznikli priestor, čas a materiál, už predtým jestvoval On a konal. Keď vnímate len prvú vetu Biblie, máme dojem, že Boh - Otec bol len sám stvoriteľom. Už v správe o stvorení nájdeme odkaz na to, že nebol sám stvoriteľom: **„Učíňme človeka...“** (1Mojžišova 1,26). Aj Duch svätý sa zúčastňoval stvorenia. Z druhej vety stvorenia vieme: **„...Duch Boží sa vznášal nad vodami.“** Biblia nás často informuje krok za krokom, neponúka nám všetko naraz a okamžite. V Novom zákone je presnejšie rozvinutá odpoveď na otázku: „Kto je?“.

Apoštol Pavel v 1.Korinským 8,6 píše: **„ale my máme jediného Boha - Otca, z ktorého je všetko, a my pre Neho, a jediného Pána, Ježiša Krista, skrze ktorého je všetko, aj my skrze Neho.“**

Hebrejské slovo „Elohim“ v 1.Mojžišovej 1,1 sa nachádza v množnom čísle. Dielo stvorenia by sme mohli vysvetliť aj prirovnať k bežnej udalosti: Naša rodina ide na návštevu autom k priateľom. Keď príde čas odchodu, ako hlava rodi-

ny vstanem a zahlásim: prišiel čas a **odvezieme** sa domov. Aj keď to poviem v množnom čísle, to znamená, že niekto – jeden bude sedieť za volantom a bude šoférovať. Aj ostatní členovia rodiny sedia v aute, ale len hlava rodiny ovláda aktívne volant, pedály plynu a brzd.

Tento jednoduchý príklad nám znázorňuje obraz, ktorý nám podáva Biblia o stvorení. Boh skrze Ježiša Krista a pre Neho stvoril svet. Jasne to vyjadruje List Židom 1.kap. 2. verš. Apoštol Ján to tiež potvrdzuje, že všetko, čo jestvuje, (povstalo) má pôvod v Ježišovi Kristovi: **„Ním povstalo všetko a bez Neho nepovstalo nič, čo povstalo“** (Evanjelium podľa Jána 1,3).

Ježiš Kristus je Stvoriteľ

V Liste Kolosanom 1.kap. 16-17 čítame: **„...lebo v Ňom bolo stvorené všetko, čo je na nebesiach aj na zemi, viditeľné aj neviditeľné: tróny, panstvá, kniežatstvá, mocnárstva, všetko je stvorené skrze Neho a pre Neho. On je pred všetkým, a všetko spolu má v Ňom svoje bytie.“** Vo viditeľnom, materiálnom svete nejestvuje nič, čo by nebolo skrze Ježiša Krista a pre Neho stvorené: nekonečný vesmír s mnoho miliónmi galaxií, najmenejšie procesy prebiehajúce v bunkách, alebo stavba štruktúry atómu. Pán Ježiš nie je len pôvodcom mikro- a makrokozmu, ale On nad tým všetkým vládne.

Okrem toho pre nás neviditeľný svet bol stvorený tiež skrze Ježiša Krista. On naplnil nebesia nespočtými bytosťami, ktoré Biblia nazýva anjelmi. Vo viditeľnom Božom svete je všetko pestré, mnohoraké a usporiadané, takisto to platí aj o neviditeľnom svete. Svedčia o tom výrazy: tróny, panstvá, kniežatstvá a mocnárstva.

Pán Ježiš je nielen Stvoriteľom tohto sveta, ale aj jeho udržiavateľom. Všetko pretrváva v Ňom. Svet po stvorení neopustil, ale svojím mocným slovom ho nesie a zachováva. Preto sa nemusíme báť kozmickej katastrofy zrazením sa nebeských telies alebo vyhorením, prípadne vychladnutím Slnka. Ježiš Kristus zachová svet až do dňa svojho príchodu.

